

Százan Vásárhelyen

A Természettudományi Kar Felvételi Előkészítő Bizottsága minden évben *Hódmezővásárhelyen* rendezi meg a fizikai dolgozók gyermekeinek felvételi előkészítő tábort. Ebben az évben is a Szántó Kovács János Kollégium adott otthont a középsiskolásoknak és az őket tanító fiatal oktatóknak, egyetemi hallgatóknak. A foglalkozások egy részét a kollégiumban tartották, a többit a Frankel Leó Gimnáziumban.

Száz tehetséges középsiskolás diák jelentkezett a nyári tábora, többen, mint a tavalyi évben. Tizenöt tanár és tizenöt hallgató vezette az elméleti órákat és a gyakorlatokat, megosztva egymás között a munkát. Mindazokból a tárgyakból volt előkészítő, amelyeket a Természettudományi Kar évente meghirdet. Így tehát: ma-

tematikából, fizikából, biológiából, kémiából és földrajzból.

A felvételi előkészítő táborosok tanulmányi csoportokba sorolása a következőképpen történt: a jelentkezőkkel egy dolgozatot írtak, amelyeket itt Szegeden értékelték. Ezek eredménye aztán meghatározta, hogy milyen képességű gyerekeket sorolhatnak egyazon csoportba. A tanárok pedig a gyerekek képességeit alapul véve tanították meg velük az anyagot.

Tavaly 110 fizikai dolgozó szülő gyereke jelentkezett a Természettudományi Karra. Közülük 57-en vettek részt felvételi előkészítő tábort, háromnegyed részük fel is vették az egyetemre. Az előkészítőre nem jártak közül csak a felének sikerült a felvételi.

Oroszból, matekból

Egyesek szerint ez a két legnehezebb tantárgy a középsiskolában. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán mégsem így magyarázzák azt, hogy matematikából és oroszból szerveznek felvételi előkészítő tábort. Egyszerűen a főiskolai hagyományok, az intézmény, a tanszék felkészültsége az alapvető indok.

A többi felsőoktatási intézményhez viszonyítva kissé szokatlan időben, augusztus utolsó hetében hívták Szegedre a főiskolára majdant jelentkezni szándékozó most még csak negyedik gimnazistákat, szakközépiskolai tanulókat. Úgy hozta tehát a véletlen, hogy a középsiskolások találkozhattak ismerkedhettek a gólyatáborosokkal, a szeptembertől első éves főiskolai hallgatókkal. (Ha viszont mindez nem a

véletlen műve volt, akkor nagyon ügyes szervezők azok, akik az előkészítő tábor időpontjáról döntöttek!)

Összesen 70 résztvevője volt a tábornak, negyvenen oroszból, harmincan matematikából kaptak felkészítést. Az orosz „szakosokkal” öt oktató, az új matematikaosokkal hat oktató foglalkozott. Délelőttöként elméleti jellegű foglalkozások, délutánonként pedig gyakorlati órák, szemináriumok voltak. A Felvételi Előkészítő Bizottság késő délutánra és estére már csak kevés szellemi megterhelést igénylő programot szervezett.

Ugyanezekből a tantárgyakból tavasszal az érettségi és a felvételi előtt álló negyedikeseket újra korrepetálják a főiskolán.

Főpróba a felvételire

A középsiskolai tanulók körében — úgy látszik — egyre nagyobb népszerűségnek tesznek szert a felvételi előkészítő táborok.

A József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán négy esztendője alakult meg a FEB, azaz a Felvételi Előkészítő Bizottság, amelynek elnöke dr. Fonyó Antal tanszékvezető egyetemi tanár, diáktitkára Szekeres Erzsébet.

A felvételi előkészítő tábort — hasonlóan más felsőoktatási intézményekhez — minden évben két turnusban tartják meg. Az érettségi előtt álló, s a jogi karra jelentkező negyedéves gimnáziumi tanulók tanfolyamára a tavaszi szünetekben kerül sor, míg a harmad-, esetleg másodéves középsiskolások nyáron készülhetnek fel a felvételi vizsgákra. S hogy mennyire nagy az érdeklődés, azt bizonyítja az is, hogy évről évre többen jönnek el; az idén például mindkét turnus hat-hat csoportjában összesen 180 diák vett részt az előkészítő tábortokban.

A negyedik gimnazisták — közvetlenül a felvételi vizsga előtt — elsősorban magyar nyelvből és irodalomból, történelemből, valamint filozófiai és politikai alapgazalmakkal bővíthették

ismereteiket. Felvételi vizsgaszettek töltötték ki az előző évek anyagából, e mellett hasznos útmutatásokat is kaptak az egyetemi oktatóktól, hallgatóktól. Természetesen a tábor résztvevőinek arra is jutott idejük, hogy megismerkedjenek az egyetemvárossal.

Az alsóbbéves — harmadikos, másodikos — középsiskolai tanulók felvételi előkészítő tábora június közepén került sor. A tíz napos tanfolyamon a diákok délelőttöként előadásokat hallgattak meg, amelyeket a város gimnáziumainak történelem szakos tanárai, valamint a joggal kapcsolatos témákról egyetemi oktatók tartottak. Délutánonként — a kar hallgatóinak közreműködésével — szemináriumokon vettek részt. Amint a tábor szervezői elmondták, elsősorban a történelmi és politikai oktatásra helyezték a hangsúlyt, ugyanis a középsiskolások többségének megfelelően hiányosak az ismereteik ezekből a tárgykörökből. Egy-egy témakör végén a táborozók tesztek kitöltésével adtak számot megszerzett ismereteikről, tudásukról.

A táborban résztvevő középsiskolai diákok programját esténként kulturális rendezvények egészítették ki.

Együttműködési szerződés

Együttműködési szerződés írtak alá június 10-én a tudományegyetem. A Nagyalöldi Köolaj- és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzeme és a József Attila Tudományegyetem között létrejött szerződésben azt rögzítették, hogy a két fél közötti kapcsolatokat alakítsanak ki, amelyek révén arra törekedjen, hogy megvalósuljon a termelőmunka, a kutatás és a szakemberképzés minél teljesebb egysége.

E célkitűzés értelmében az együttműködés legfontosabb területei politikai és gazdasági természetűek. A JATE vállalta, hogy a rendelkezésére álló szellemi és gépi erők felhasználásával segítséget nyújt az NKfV kutatást igénylő problémáinak megoldásához. Kapcsolatokat teremtenek továbbá az egyetem oktatói, kutatói és az üzemi szakemberek között, s ennek keretében kölcsönösen gyarapítják szakmai ismereteiket. A továbbképzések elősegítése érdekében az egyetem speciális szakmai tanfolyamok, tapasztalatcsereket megrendezését vállalta, a vállalat pedig lehetőségeket biztosít az oktatók és a hallgatók üzemi látogatásaira. A hallgatók az NKfV-nél több hétes üzemi gyakorlatokon vehetnek részt; az olajmező problémáival foglalkozó tdk-dolgozataikhoz pedig az egyetem oktatói segítségét nyújtanak. A megállapodás szorgalmazza a két fél ifjúsági szervezetei közötti minél eleve- nebb kapcsolatokat mielőbbi megteremtését is.

A termelés, a kutatás és a képzés egységének megteremtése szellemében megszületett hosszú távra szóló keretszerződést a jövőben rendszeresen kiegészítik majd az együttműködés aktuális tennivalóit megfogalmazó megállapodásokkal.

Az együttműködési szerződést dr. Antalffy György, a JATE- rektora és Juratovics Aladár, az NKfV szegedi üzemének vezetője írta alá.

Dr. Pignitzky György

A Szegedi Orvostudományi Egyetem nagybecsült nevelője, a külföldi diákok tanára, a diák-kollégiumok lelkes vezetője, egyetemi ifjúságunk kommunista pedagógusa távozott az élők sorából. Még halála előtt néhány nappal is tervezett, szervezett az egyetemi ifjúságért, a hallgatók kollégiumi életének javításáért, korszerűsítéséért. 1977. augusztus 10-én, életének 48. évében, súlyos betegség után elragadta körünkől a halál.

1920. július 12-én született Szegeden. Középsiskolai tanulmányait is itt végezte. 1949-ben tanítói képesítést szerzett. A József Attila Tudományegyetemen 1960-ban magyar nyelvből, majd 1969-ben pedagógiából nyerte el a középsiskolai tanári oklevelet, s ugyancsak itt tett pedagógiából doktori szigorlatot.

Doktori szigorlatában csaknem 25 éves kollégiumi igazgatói tapasztalatait összegezte. 1953-tól a szegedi felsőoktatási intézmények közös igazgatású kollégiumának, majd 1956. február 1-től a SZOTE kollégiumainak igazgatójaként szolgált a szó nemese értelmében az orvos- és gyógyszerész fiatalok kommunista nevelésének ügyét. A kommunista szakemberképzést és nevelést szolgáló tudományos igényű nevelő munkájára országosan is felhívták. 1969. óta az Országos Felsőoktatási Kollégiumi Tanács tagja, az OM és a KISZ KB megbízásából a Bács-Békés- és Csongrád megyei Felsőoktatási Kollégiumai Munkaközösségének

vezetője. Országosan is kiemelkedő kollégiumi szervező és nevelő munkásságának elismeréseként kapta meg az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kiténtését, a KISZ KB Aranykoszorús Jelvényét és a KISZ-éremét.

Az általa vezetett kollégiumok életképességét abban látta, hogy azok milyen mértékben képesek elősegíteni és elmélyíteni a korszerű szaktudást, idegen nyelvek tanulását, marxista világnézeti meggyőződést, a szocialista hazaszeretet, a szocialista világrendszert iránti elkötelezettséget, az internacionalizmust, valamint a politikai meggyőződésből és hivataladatból fakadó tenniakarást és tenni-tudást.

Nem csak erre nevelte egyetemünk fiatalját, hanem maga is példát mutatott életűjével a közéleti tevékenységre. Több mint egy évtizedig volt tanács- tag, a közért fáradozott a Hazafias Népfrontban, az egyetemi társadalmi élet előbbre lendítéséért a pártszervezetben, a magyar-szovjet barátság elmélyítéséért, az MSZBT-ben. Számos kitüntetés tanúsodik társadalmi, közéleti munkásságának elismeréséről.

Forradalmár, töretlen alkotóereje, humanista életszemlélete, az egyetemi ifjúság nevelésének önzetlen szolgálata — örök példakép számunkra. Emlékét nevelési célkitűzéseink töretlen folytatásával és valóra váltásával őrizzük meg a legméltóbban.

DR. FÜLÖP JÁNOSNÉ

Csejtei Sándor

Augusztusban elhunyt Csejtei Sándor, a József Attila Tudományegyetem épületgépész csoportvezetője, az MSZMP Egyetemi Bizottságának tagja.

1920-ban született Szilencsfalván. 1947. óta vett részt a munkásmozgalomban, 1951-től tagja a pártnak.

A József Attila Tudományegyetemen 1962. május 6-án dolgozott, mint épületgépész. Munkáját nagy szorgalommal és lelkiismerettel végezte, ezért három évvel ezelőtt az egyetem díszes díjával a pártvezetői megbízást kapott. Feladatait ebben a munkakörben is becsülettel és szorgalommal látta el. 1975-ben 16 munkájáért kiváló dolgozó kiténtetésben részesült.

Mindenkor maradéktalanul, példamutatóan eleget tett pártfeladatainak. Hosszú időn keresztül tagja volt az MSZMP Egyetemi Bizottságának és a Központi Intézmények pártalapszervezete vezetőségének. Mint régi párttag nagy tapasztalattal mindenkor hasznos segítséget nyújtott elvtársainak a mozgalmi munkában. Munkatársai és elvtársai szeretettel vették körül, számukra halála nagy veszteség.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT JÓZSEF ATTILA TUDOMÁNYEGYETEMI BIZOTTSÁGA

A SZOTE gólyatáborának lakói igen lelkes, jó munkát végeztek DÉLEP sportpályájának építkezésén

Találkozó a barátság jegyében

Ahogy az már lenni szokott, élményt jelentő események után, igazából csak a hangulat az, ami most is bennünk él. Pár nappal a hazatérés után a legnehezebb élménybeszámolót tartani, leírni az eseményeket, elmondani azt, hogy mit láttunk, kivel találkoztunk. Gondolom, így vagyunk ezzel mindannyian — mind a kilencszáz —, akik részt vettünk a II. szovjet-magyar ifjúsági barátságfesztiválon, amelyre augusztus második felében Leningrádban, a hős városban került sor.

A helyszín már önmagában is meghatározó volt. Azokon az utcákon jártunk, azokba az épületekbe léptünk be, ahol minden kép, szoborkompozíció, műemlék jellegű épület, valamennyi utca, tér a forradalmak emlékét idézi; felirat, plakát Lenin szavait látatja, vízshangozza. Leningrád a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójára készül, és ünnepre készül vele együtt mindenki, aki érti és érzi azoknak a 60 év előtti napoknak a felbecsülhetetlen jelentőségét. Ez az ünnep határozta meg a szovjet és magyar fiatalok közös programjait és fűzte még szorosabbra népeink ifjúságának barátságát.

Hírközlő eszközeink részletesen foglalkoztak a találkozó eseményeivel. Ebből is kitűnhetett, hogy a programok, a rendezvények gyorsan, pörögve követték egymást. Bizony, nem volt idő arra, hogy egy-egy találkozás, másor hangulatából felocsúdjunk, máris a következő esemény forgatagában találtuk magunkat, amit ismét csak egy újabb szép élmény követett. Jártunk üzemben. Komszomol-bizottságokon, találkoztunk a forradalom veteránjaival, részt vettünk szolidaritási nagygyűlésen, és láttuk hogyan élnek, miként teljesítik kiképzési feladataikat a szovjet

katonák. Magyar és szovjet fiatalok igazán színvonalas művészeti bemutatót tekinthettek meg, a sportrendezvényeken pedig közös játékot, szórakoztunk, izmainkat is megmozgatva. Még bennünk élnek a Petrodoorekben megrendezett gálaest színpompás képei, de talán leginkább annak a sok-sok ezer fiatalnak a lelkes ünneplése, közös programjaink sikrázó légköre, amelyek mind-mind bizonyították számunkra: barátok közé érkeztünk.

Volt olyan munkaprogram is, amelynek keretében ifjúsági szövetségeink kapcsolatának továbbfejlesztési lehetőségeit vitattuk meg. Számomra különösen érdekes volt az a beszámoló, amelyet a Leningrádi Állami Egyetem Komszomol-bizottságának titkára tartott munkaműsorunkról, a következő időszakra tervezett feladatairól. Természetesen, mi is készültünk a találkozásra. Képekben, egyéb dokumentumokban mutatunk be munkánkat, elért eredményeinket, de nyíltan beszélünk szovjet barátainknak a problémáinkról is. Kulturális delegációnk mindenütt nagy sikert aratott, élsportolóink kis csoportja pedig a küldöttség büszkesége volt. Mindent meg akartunk mutatni és mindent látni akartunk, sok-sok új barátot, ismerőst szereznünk! Ha néha kissé fáradni látszottunk, szerencsére új erőt, lendületet kaptunk leningrádi vendéglátóinktól, akik autóbuszaink sorát integetve üdvözölték.

Mi is az a legszebb élmény, amit most felidézhetnénk?

A számtalan kellemes időtöltés közül talán a Balti Hajógyárban eltöltött pár óra emléke. Néhány nappal a megérkezésünk előtt egy hír járta be a világsajtót: „Az Arktika nevű szovjet atomjégűző elérte az Északi-sarkot.” S mi, a Csongrád megyei dele-

gáció tagjai ott állhattunk a Szibir nevű atomjégűző vezérőstermében és beszélgettünk azokkal a munkásokkal, akik büszkék arra, hogy ők építették az Arktikát, és éppen most fejezik be a munkálatokat azon a hajón, amely az Északi-sark jégpáncélját is áttörő Arktika ikertestvére. A dolgozók arról is büszkén meséltek küldöttségünknek, hogy ebben a hajógyárban tervezték az Aurorát, amelynek ágyúja leadta a történelemforduló lövést. Azt a hajót, amelyet nap mint nap megcsodálhatunk, hiszen a rendezvényekre, programokra indulva szálláshelyünkről éppen az Aurora mellett vezetett el utunk. A hajógyár munkásai, akik létrehozták az immár világhírnévre szert tett Arktikát, a Szibir atomjégűzőt, akik ezeket az eredményeket elérték, szerények, kedvesek. Ezt igazolja az is, hogy szinte egy perc múlva már úgy beszélgettek velünk, mint régi-régi ismerősökkel.

S még valami: a Kirov Művelődési Ház bejáratánál gyülekeztünk. Ott egy csoport beszélgetett. Címeiket, jelvényeket, sálakat cserélték, és nagyon vidámak voltak. Csak egy kislány ült távolabb a társalgóktól, egy fűzetbe frottott. Furcsálló pillantásomra csoportunk egyik tagja magyarul fordult felém fordulásra:

— Szótárt készit. Már több, mint kétszáz magyar szót tud. Készül a legközelebbi találkozásra.

Mi is várjuk ezt a legközelebbi találkozást. Készülünk rá, hiszen közösek a céljaink, ezer meg ezer szállal kötődünk egymáshoz. Végére is leszögezhetjük: a II. szovjet-magyar ifjúsági barátságfesztivál ezeket a szalakat még erősebbé tette.

PAPP ISTVÁN